Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἀπομεσοπαντάλονο τό, ἀμάρτ. *ἀπομεσοπατέλονο* Κρήτ. (Σέλιν.)

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. *ἀπομέσα* καὶ τοῦ οὐσ. *πανταλόνι*.

Ἐσωτερικὴ περισκελὶς τοῦ *παντελονιοῦ*.

ἀπομεσόρρουχο τό, Κρήτ. (Μονοφάτσ. κ.ἀ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. *ἀπομέσα* καὶ τοῦ οὐσ. *ροῦχο*.

Τὸ ἐσωτερικὸν τὸ πρὸς τὴν σάρκα φορούμενον οἱονδήποτε ἔνδυμα, ἐσώρρουχον. Συνών. *σώρρουχο*.

ἀπομεσούδι τό, Κρήτ. *ἀπουμισούδ'* Θρᾴκ. (Αἶν.)

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. *ἀπομέσα* καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. *-ούδι*.

Πληθ., τὰ ἐντόσθια τῶν σφαγίων. Συνών. ἰδ. ἐν λ. *ἀπομέσα* **B 2**.

ἀπομεσοφόρι τό, Κρήτ.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. *ἀπομέσα* καὶ τοῦ ρ. *φορῶ*.

Γυναικεῖον ἔνδυμα φορούμενον πρὸς τὴν σάρκα παράλληλον πρὸς τὸ *ἀπομεσόκαλτσα*, ὃ ἰδ.

ἀπομέταξο τό, *Λεξ.* Αἶν.

Ἐκ τῆς προθ. *ἀπὸ* καὶ τοῦ οὐσ. *μετάξι*.

Πληθ., τὰ ὑπολείμματα τῆς μετάξης μετὰ τὴν ἐπιλογήν.

ἀπομετρῶ πολλαχ.

Ἐκ τῆς προθ. *ἀπὸ* καὶ τοῦ ρ. *μετρῶ*. Πβ. καὶ μεταγν. *ἀπομετρῶ*.

Παύω νὰ μετρῶ, τελειώνω τὴν μέτρησιν: *Περίμενέ με δσο ν' ἀπομετρήσω τὰ καρύδια.*

ἀπομιαριάζομαι Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τῆς προθ. *ἀπὸ* καὶ τοῦ ρ. *μιαριάζομαι*.

Προσβάλλομαι ὑπὸ τοῦ μιαροῦ, ὑπὸ τοῦ διαβόλου, οἱονεὶ ἐξίσταμαι τῶν φρενῶν, φέρομαι κακῶς, ἀπρεπῶς: *Τὸ λωλοδαδιεράκι κ' εὐτὸ ἐπομιαριάστηκε δάλι ἐουτὲς τσοὶ μέρες* (τὸ τρελλούτσικο αὐτὸ ἀποτρελλάθηκε αὐτὲς τοὶς ἡμέρες). *Ἀπομιαριασμένο πάλι 'ναι.*

ἀπομιᾶς ἐπίρρ. Κορ. Ἄτ. 4,323 *ἀπομίας* Κύθηρ.

Ἐκ τῆς μεταγν. φρ. *ἀπὸ μιᾶς*. Πβ. SKapsomenakis Voruntersuch. zu einer Gramm. der Papyri 50.

1) Ὅλως διόλου, παρὰ πολύ: *Εἶναι ἀπομιᾶς τρελλὸς* Κορ. ἔνθ' ἀν. **2)** Διὰ μιᾶς, ἀμέσως Κύθηρ. Ἡ σημ. καὶ μεταγν. Πβ. Κ. Δ. (Λουκ. 14,18) «ἤρξαντο ἀπὸ μιᾶς πάντες παραιτεῖσθαι». Συνών. *διαμιᾶς*.

ἀπομίκρας ἐπίρρ. Πόντ. (Κερασ. Τραπ.)

Ἐκ τῆς φρ. *ἀπὸ μικρᾶς* (ἐνν. ἡλικίας).

Ἀπὸ μικρᾶς ἡλικίας, παιδιόθεν. Συνών. *ἀπομικρόθεν, ἀπομικροτές*.

ἀπομικρένω πολλαχ. Ἀόρ. *ἀπομίκρανα* Κρήτ. Πόντ.

Ἐκ τῆς προθ. *ἀπὸ* καὶ τοῦ ρ. *μικρένω*. Ὁ ἀόρ. *ἀπομίκρανα* κατ' ἀναλογ. τοῦ ἀορ. τῶν εἰς *-αίνω* ρημάτων, οἷον *ζεσταίνω-ζέστανα* κτλ.

Καθιστῶ τι πολὺ μικρόν: *Εἴπαμε νὰ τὸ μικρύνῃς, μὰ σὺ τὸ ἀπομίκρυνες.* Καὶ ἀμτβ. καθίσταμαι μικρός, σμικρύνομαι πολύ.

ἀπομικρόθεν ἐπίρρ. Πόντ.

Ἐκ τῆς προθ. *ἀπὸ* καὶ τοῦ ἐπιρρ. *μικρόθεν*. Πβ. Πρόδρομ. 4,1 (ἔκδ. Hesseling-Pernot) «ἀπὸ μικρόθεν μ' ἔλεγεν ὁ γέρων ὁ πατήρ μου, | παιδίν μου, μάθε γράμματα καὶ ὡσὰν ἐσέναν ἔχει».

Ἀπομίκρας, ὃ ἰδ.: *Ἀπομικρόθεν ἐγάπανεν πολλὰ τὰ γράμματα.*

ἀπόμικρος ἐπίθ. Ἄνδρ. Κύθν. Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Πάρ. Σέριφ. Σῦρ. *'πόμικρος* Κύπρ.

Ἐκ τῆς προθ. *ἀπὸ* καὶ τοῦ ἐπιθ. *μικρός*.

Ὁ κἄπως μικρὸς τὴν ἡλικίαν, τὸ ἀνάστημα, τὸν χῶρον κτλ.: *Ἔχει κάμαρες ἀπόμικρες* Ἄνδρ. *Ἅμα εἶναι ἀπόμικρα μαθαίνου τὸ γόπο* (*ἀπόμικρα* ἐνν. τὰ κτήνη) Σῦρ. *Ἐν' σὰν 'πόμικρον γαδούριν* Κύπρ. Ἡ σημ. καὶ ἐν Ἐρωτοκρ. Γ 392 (ἔκδ. ΣΞανθουδ.) «παραθυράκ' ἀπόμικρο μὲ σίδερα φραμένο». Συνών. *μικρούτσικος*.

ἀπομικροτὲς ἐπίρρ. Πόντ. (Οἰν.)

Ἐκ τῆς προθ. *ἀπὸ* καὶ τοῦ ἀρχ. οὐσ. *μικρότης*.

Ἀπομίκρας, ὃ ἰδ.

ἀπομιλίδα ἡ, Πόντ. (Οἰν.)

Ἀγνώστου ἐτύμου. Πβ. ἐν τούτοις ΙΒογιατζίδ. ἐν Ἀθηνᾷ 28 (1916) Λεξικογρ. Ἀρχ. 119

Εἶδος ραφῆς εἰς τὸ ἄκρον τοῦ ὑφάσματος, κοινῶς *στρίφωμα*.

ἀπομιλίζω Πόντ. (Οἰν.)

Ἀγνώστου ἐτύμου. Ἰδ. *ἀπομιλίδα*.

Συστρέφω καὶ οὕτω ράπτω τὰ ἄκρα τοῦ ὑφάσματος, ἵνα προφυλαχθῇ ἀπὸ τῆς διαλύσεως, κοινῶς *στριφώνω*.

ἀπομιλῶ Κρήτ. κ.ἀ. *'πομιλῶ* Κρήτ. κ.ἀ.

Ἐκ τῆς προθ. *ἀπὸ* καὶ τοῦ ρ. *μιλῶ*.

Τελειώνω τὴν ὁμιλίαν μου: *Ἀκόμη δὲ δ' ἀπομιλήσετε;* Κρήτ. *Μίλειε τοῦ λόγου σου κ' ἐγὼ 'πομίλησα αὐτόθ.* Ἡ σημ. καὶ ἐν Ἐρωτοκρ. Δ 307 «ὡσὰν τσ' ἀπομιλήσασιν, ὀμπρός τως γονατίζει».

ἀπομισαρεύω ἀμάρτ. *'πομισαρεύρω* Κύπρ. *'πομουσαρεύκω* Κύπρ. *'πουμουσαρεύρω* Κύπρ. *'πουμουσαρεύκω* Κύπρ. *'φουμουσαρεύρω* Κύπρ.

Ἐκ τοῦ ἀμαρτ. οὐσ. *ἀπομισάρις*.

Συμφωνῶ ἐπίμορτον καλλιέργειαν, ἐπί τε ἰδιοκτήτου καὶ ἐπὶ καλλιεργητοῦ: *Ἐφουμουσάρεψαν νὰ σπείρουν.* Συνών. *κολληγιάζω*.

ἀπομισαριὰ ἡ, ἀμάρτ. *'πομισαρκὰ* Κύπρ.

Ἐκ τοῦ ἀμαρτ. οὐσ. *ἀπομισάρις*.

Συνεταιρισμὸς ἰδίᾳ ἐπὶ διατροφῆς καὶ ἐπιτηρήσεως βοσκημάτων: Παροιμ. *Ἂν ἦταν καλὴ ἡ 'πομισαρκά, ἐκάμναν τσαὶ τὲς γεναῖτσες* (ἐπὶ ἀποδοκιμασίας τοῦ συνεταιρισμοῦ). *Ὁ βοῦς ἐψόφησεν, ἡ 'πομισαρκὰ ἐξηλώθηκεν* (ἐκλιπόντος τοῦ κοινοῦ συμφέροντος, ἐκλείπει καὶ ἡ φιλία μας). Συνών. *τημισειό*.

ἀπομισάρικα ἐπίρρ.ἀμάρτ. *'πομισάρικα* Κύπρ.

Ἐκ τοῦ ἀμαρτ. ἐπιθ. *ἀπομισάρικος*.

Ἐπὶ ἀποδόσει τοῦ ἡμίσεος προϊόντος: *Παίρνω τὸ χωράφι 'πομισάρικα.* Συνών. *σημισιακά, κολληγιακά*.

ἀπομισάρικος ἐπίθ. ἀμάρτ. *'πομισάρικος* Κύπρ. *'πουμισάρικος* Κύπρ. *'πομουσάρικος* Κύπρ. *'πουμουσάρικος* Κύπρ. *ἀφομισάρικος* Κύπρ. *'φουμισάρικος* Κύπρ. *'φουμουσάρικος* Κύπρ.

Ἐκ τοῦ ἀμαρτ. οὐσ. *ἀπομισάρις* καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. *-ικος*.

1) Ἐπὶ καλλιεργείας ἀγρῶν, ἀμπελώνων κτλ. ὁ παρεχόμενος πρὸς καλλιέργειαν ἐπὶ τῷ ὅρῳ τῆς ἀποδόσεως τοῦ ἡμίσεος προϊόντος εἰς τὸν ἰδιοκτήτην: *Ἔδωκεν τ' ἀμπέλια του 'φουμουσάρικα.* **2)** Συνεταιρικός, συντροφικός: *Καβενὲς 'πομισάρικος.*

Συνών. *σημισιακός*.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ